

fordømme politiske Modstandere. Nu er Bladet vendt, nu staar den højtærede Socialminister overfor den Opgave, at han skal praktisere de Teorier, som han selv forhen har hævdedet, og dér bliver det jo saa indlysende klart for enhver, at lige saa let som det forhen har været for den højtærede Socialminister at fremsætte en teologisk-teoretisk Forklaring af, hvilken Moral der skal være den gældende, lige saa vanskeligt er det for ham nu, da han maa tage rent praktisk paa dette Spørgsmaal. Man kan i denne Forbindelse ikke blive helt fri for at foretage en Sammenligning mellem Fortiden og Nutiden, og da kan man let faa Anledning til at mindes et gammelt Salmever, der lyder saadan:

Store Helgen ogsaa haver
Adams Kød og Klæder paa.

Det viser sig endnu en Gang, at det kan ske.

Men det afgørende Spørgsmaal er nu alligevel det: Var denne Marius Wulff en uværdig Person? Nu forsøger Socialministeren at give det Udseende af, at han i Virkeligheden ikke kender denne Person og først har lært ham at kende i det Øjeblik, da han misbrugte Anbefalingen. Er dette nu Tilfældet? Jeg tror, vi har Grund til at sige, som „Østsjællands Folkeblad“ skrev i Gaar: at man maa dog vente, at den højtærede Socialminister til syvende og sidst kan give en anden Forklaring. Der maa sikkert være en anden Forklaring, for det lyder saa utroligt, at den højtærede Socialminister skal have staaet i Samarbejde, dagligt Samarbejde, med denne Mand og dog nu kan sige, at han kendte ham ikke. Det lyder saa meget mere utroligt, som „Social-Demokraten“s Redaktør finder ham saa uværdig, at han slet ikke finder Grund til en Samtale med ham. Og dernæst er det jo afgørende fastslaaet igennem „Klokken 5“, at denne Marius Wulff er anset for at være en daarlig Kammerat og en upaalidelig Person. Nej, det er for sent, højtærede Socialminister, at komme og paastaa, at det var en Person, som De slet ikke kendte. Den Forklaring kan ikke have Gyldighed overfor denne Forsamling.

Derfor synes jeg, at det fremgaar tilstrækkelig tydeligt, at det var en uværdig Person, til hvem Anbefalingen gaves, og jeg synes, at det afgørende for dette Ting maa blive det Forhold, at en saadan Anbefaling, given under disse Forhold, er et Misbrug af den politiske Magt. Det er i Virkeligheden en Krænkelse af Parlamentarismens Grundlov, der her har fundet Sted, thi det er nu en Gang saadan, at det

maa anses for utilladeligt for et politisk Parti at bruge sin Magtstilling til at give Embeder til uværdige Personer eller at gøre Forsøg paa at ville give Statsembeder til uværdige Personer. Den Grundlov maa alle politiske Partier være inde under og holde. Der er i vor Tid saa megen Kritik overfor Parlamentarismen, saa megen Utilfredshed med de Personer og Forhold, som er raadende dér, at ogsaa dette høje Ting har al mulig Grund til at tage meget varsomt paa hele dette Spørgsmaal. Jeg tror ikke, Parlamentarismens Anseelse kan taale, at det bliver vitterligt for alle og enhver i dette Land, at et Misbrug fra Magthaveres Side har fundet Sted.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg anbefale det høje Ting at stemme for det af det ærede Medlem Hr. Pürschel stillede Forslag til Dagsorden.

Rode: Det vilde være ganske utænkeligt, at det Skrift, som er Genstand for Omtale her i Dag, overhovedet vilde være blevet nævnt eller drøftet i dette høje Ting, hvis det ikke paa sine sidste Sider var ledsaget af den omtalte Anbefaling fra Socialministeren. Af Datoen for Anbefalingens Givende og af Datoen for Skriftets Udgivelse fremgaar det, at enten maa Skriftet være besluttet udgivet, forinden den vedkommende søgte Socialministeren for at inhente Anbefalingen, eller ogsaa maa Tanken om Udgivelsen af Skriftet være opstaaet umiddelbart derefter med Henblik paa Muligheden af den Værdi, som denne Anbefaling kunde have for Skriftet. I begge Tilfælde foreligger der en Handling af en ualmindelig lav Karakter. Hvorledes denne Anbefaling er fremkommet, har den højtærede Socialminister fremstillet, og denne Fremstilling tager vi til Efterretning. Han har kategorisk afvist den i Skriftet liggende Sigtelse for, at Anbefalingen er givet under Tryk eller Trusel af nogen som helst Art, og med Ministerens kategoriske Benægtelse heraf og efter Skriftets hele Karakter tror jeg ikke, at nogen i dette høje Ting derefter vil skænke denne Sigtelse Tiltro.

Naar vi saaledes betragter Anbefalingen, ikke som Skriftet fremstiller den: som et Forsøg fra Socialministerens Side paa at skaffe sig Fred, men saaledes, som den højtærede Socialminister selv fremstiller det: som en Haandsrækning og en Tjenstvillighed overfor en gammel Medarbejder, hvis Forhold var blevet yderst vanskelige, maa det dog beklages, at Ministeren har kunnet yde sin Hjælp i den givne Form. Hjælp, Understøttelse og Anbefaling kan gives paa mange